

Een kleine biografie van Louis Herremans

Louis Elisabeth Herremans werd geboren in Reet op 14 januari 1934.

Zijn ouders waren Leonard Herremans en Constantia Belis. Het gezin Herremans–Belis woonde met hun 6 kinderen in het huis aan de Pierstraat 207/1 (nu Pierstraat 319). Vader Herremans was bierhandelaar van beroep. De twee jongste kinderen, Louis en zijn tweelingzus Louisa, waren bijna 1 jaar oud toen vader in 1935 stierf aan appendicitis. Moeder Stans diende van dan af, in zeer moeilijke omstandigheden, alleen zorg te dragen voor de opvoeding van 5 zonen en 1 dochter. Daarom besloot zijn nonkel Frans om zijn werk op de steenbakkerij Kapittel in Niel op te geven om zijn schoonzus te helpen bij het uitbaten van de bierhandel. Deze bierhandel had toen een “tour” (levering bij de klanten aan huis) en ook een alleenrecht van brouwerij Palm uit Steenhuffel op levering aan “gebonden” cafés in de streek. Er werd ook bier op flessen getrokken. Maar toen de oorlog uitbrak werd er maar weinig bier verkocht en af en toe werd er, in het magazijn, door een bevriende beenhouwer een koe geslacht. De opbrengst daarvan werd dan bij valavond aan huis geleverd. Het devies voor de kinderen die leverden was toen “pas op voor den Duits”.

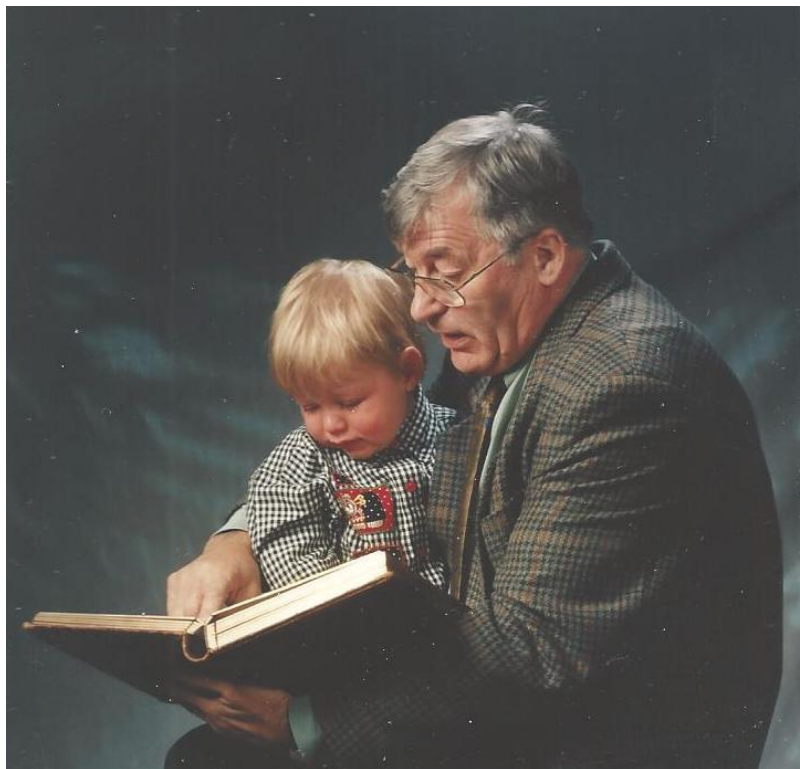

*Gezin Herremans – Belis
in 1934*

Louis ging eerst in Boom - Heilig Hart naar de lagere school aan de Spoorweglaan (nu De Reuzenboom). Louis wou slager worden. Zijn moeder was het daar niet mee eens omdat hij "niet boven het kapblok kwam". Dus volgde hij in de PTS (Provinciale Technische School te Boom) een opleiding tot schrijnwerker. Zijn legerdienst kon Louis, begin van de vijftiger jaren, doen in de kazerne op de Luchtbal (Antwerpen) waar hij zich enkel op zaterdagmiddag diende te melden.

Na zijn studies werkte hij in de schrijnwerkerij Van der Auwera in de Pierstraat en in de schrijnwerkerij De Mol aan de Van Lerijslaan in Boom. Daarna was hij meer dan 20 jaar in dienst bij het aannemingsbedrijf Van Camp–Rijmenans ("Gebo") uit Boom. Daar werkte hij als schrijnwerker o.m. mee aan de bouw van de woningen in de Kleine Paepedaelen, bij manier van spreken in de achtertuin van zijn ouderlijke woning. Na het faillissement van dit bedrijf vond Louis werk in het RVT De Zavel te Antwerpen waar hij, tot grote tevredenheid van de directie, de residenten en van hemzelf, werkte tot zijn pensioen in 1994.

Inmiddels was Louis op 22 april 1958 te Reet getrouwd voor burgemeester Johannes Van Meirhaeghe met Mathilange Van den Bergh uit Boom. Zij woonden eerst in de Gevaertlaan in Boom tot ze in 1967 eigenaars werden van een gloednieuwe woning in de Predikherenvelden (toen "de wijk" of "de werf" genoemd), aan de Rozenlaan 53. Louis en Mathilange zijn de ouders van 5 kinderen, nl. Gerrit, Veerle, Carla, Jurgen en Dominiek en de grootouders van 8 kleinkinderen.

Louis met zijn kleinzoon Dieter Dekoninck (zwemmer, finalist op de Olympische Spelen in Londen 2012 en in Rio de Janeiro 2016)

Louis overleed in het Sint-Elisabethziekenhuis te Antwerpen op 1 augustus 2010. Volgens zijn eigen wens werd hij begraven op het kerkhof van Reet, onder een eenvoudig houten kruis en zonder zerk. Daarna besliste Mathilange om haar intrek te nemen in het gloednieuwe complex van serviceflats aan de Hoogvelden waarvan Louis als schepen voor sociale zaken met grote belangstelling de plannen had gesteund en opgevolgd.

Hoe Louis in de politiek terecht kwam

Armand Pien (toen een zeer bekende weerman bij de BRT, nu VRT) kwam spreken voor de Landelijke Sociale Actie (LSA) in Reet. Na afloop van deze causerie zei professor Roger De Bruyn (TEW, Ufsia, Universiteit Antwerpen) hem "Louis, gij moet in de politiek gaan." Louis stelde zich daarop, in 1970, kandidaat op de lijst Modern Gemeentebeleid met Leo Peeters als kopman. Na de verkiezingen werd hij door de gemeenteraad verkozen tot lid van de Commissie voor Openbare Onderstand (de COO, later Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn, het OCMW). Het was, zo zei Louis later zelf, "een goede leerschool". Intussen kreeg Louis wel met grote regelmaat brieven van Roger De Bruyn met klachten en opmerkingen over wat het bestuur beter kon doen.....

*CVP-fractiedag in Provinciaal Domein De Schorre (in 1992-1993)
(v.l.n.r.) Jeannine Van Cauwenbergh, Roger Verlinden, Marc Verschueren, Rita Vingerhoets, Francis Van Den Eede, fractieleider Edmond (Mon) Lambrechts, ...
Louis Herremans en Frans Van Santfoort*

Bij de fusieverkiezingen van 1976 waren er te veel kandidaten en Louis stond vrijwillig zijn plaats op de lijst af aan Louis Van der Auwera, een andere kandidaat uit de Salvialaan. Hij werd wel lid van het CVP-partijbestuur en werd dus ook in 1982 gevraagd voor de volgende verkiezingen. Louis werd, tot zijn eigen oprechte verbazing, “vanop een onverkiesbare plaats” gekozen met 336 voorkeurstemmen. Zo kwam hij in de gemeenteraad. Vanaf 1986, toen Francis Van Den Eede burgemeester werd, fungeerde Louis als CVP-fractieleider. Bij de verkiezingen van 1988 en 1994 werd hij telkens verkozen. In 1989 werd hij door de gemeenteraad ook gekozen tot schepen. Hij bleef schepen, meer dan 8 jaar lang, tot 29 april 1997. Dan ging hij met pensioen.

Louis en de LSA

Louis kon, als enige kostwinner met een bescheiden inkomen, aanspraak maken op een woning bij de sociale bouwmaatschappij “De Kleine Landeigendom“. In de tijd dat hij met zijn vrouw een huis kon kopen in Reet werd daarvoor, tot delging van de hypothecaire lening, een vast maandelijks bedrag aangerekend van ongeveer 1.000 Belgische Frank. Daarover zei Louis later: “In het begin was dat voor ons veel geld, maar naarmate de jaren verstreken was die maandelijkse betaling al maar gemakkelijker te doen.” Hoe dan ook, Louis zou zijn ganse leven dankbaar zijn dat hij met zijn kroostrijk gezin kon wonen in een mooi huis en in een prachtige omgeving. En omdat hij van thuis uit sociaal was ingesteld wou hij graag iets terugdoen voor die gemeenschap. Dat deed hij niet alleen in zijn politieke leven maar ook in de LSA. Hij was bij LSA bestuurslid, wijkmeester en duvel–doe–al. Maar terwijl sommige gemeenteraadsleden Louis Herremans maar een rauwdouwer vonden zegt zijn collega-wijkmeester Lieve Theunis dit: “Louis was een actieve en sociale mens. Hij zorgde na de Lichtfeesten altijd voor de opkuis van het sanitair. Hij was een gedreven wijkverantwoordelijke bij LSA, in het kort, een man op wie men kan rekenen.”

In de LSA (Landelijke Sociale Actie) was Louis in zijn element. Hij was een geëngageerde medewerker aan de jaarlijkse Lichtfeesten. Deze feesten brengen jaarlijks meer dan 15.000 bezoekers naar de Predikherenvelden waar (bijna) alle 400 huizen feestelijk verlicht worden, waar lichte muziek klinkt uit de feesttent op het grote plein, waar terrasjes specialiseren in Duvel of borreltjes, waar de geur van wafels en trappist de wandelaars verleidt tot een bezoekje aan de St.-Jozefschool, waar tentoonstellingen en attracties zorgen voor plezier voor jong en oud. In 2007 leefde Louis nog met overtuiging mee bij de viering van 50 jaar Lichtfeesten.

In het LSA–blad schreef Leo Buelens, bestuurder van LSA, over de uitvaart van Louis op 7 augustus 2010 in de H. Maria Magdalenakerk te Reet het volgende: “Louis was een vriend, een raadsman, een wijze man, een zalige man. Zijn ster zal blijven schitteren boven de wijk (Predikherenvelden) waar hij mee aan bouwde.”

Louis in de gemeenteraad

In de gemeenteraad kon Louis Herremans soms hard uithalen. Toen hij overleden was in augustus 2010 verwoordde zijn vroegere collega–schepen Eddy Huyghe het in zijn afscheidstoespraak zo: “Louis was een overtuigd christen-democraat. Hij vond het belangrijk om – als schrijnwerker – op een bescheiden wijze zijn werk te doen en opereerde naar zijn voorbeeld, de H. Jozef, op de achtergrond, ook in de gemeenteraad. Maar o wee als iemand daar zijn familie, zijn Chiro, zijn LSA, zijn overtuiging raakte. Dan kon hij plots hard en onverzettelijk uit de hoek komen en met hand en tand verdedigen wat hem lief was.”

In een hevige discussie over het gevoerde middenstandsbeleid kwam het tot een botsing tussen Louis en Aster Devrieze, die al voor de gemeentefusie van Reet in verschillende kampen (resp. Modern Gemeentebeleid en Volksbelangen) hadden vertoefd. Het Nieuwsblad berichtte daarover op 22 juni 1989 in de volgende bewoordingen: “Devrieze had daarvoor burgemeester Van Den Eede verweten niet te zijn opgetreden tegen de uitspraak van ‘meneer Louis’ als zou Devrieze de faling van een groot aantal Reetse middenstanders op zijn rekening mogen schrijven.”

Toen de gemeenteraadsleden na de verkiezingen van 1988 in januari 1989 werden beëdigd was er veel publiek aanwezig. Een OCMW–raadslid van de oppositie siste bij elke naam die door de meerderheid werd voorgedragen enkele beledigende opmerkingen. Daarop stond Mathilange recht en beet die man toe: “als ge een beetje slimmer waart zoude weten hoe lomp ge zijt”. In de raadzaal was er daarop nogal wat hilariteit. Louis zei voor de micro: “Burgemeester, zet die ruziemakers buiten !” Burgemeester Van Den Eede zei dan stilletjes: “Louis, uw vrouw is er bij. ’Waarop Louis antwoordde: “die ook.”

Gemeenteraadslid Jos De Laet

Gemeenteraadslid Frans Van Santfoort

In het bus-aan-bus-blad van Volksbelangen uit die periode lezen we : “... dat onze burgemeester niet alleen problemen heeft ... met z'n schepenen, maar ook met hun vrouwen, tijdens de gemeenteraad.”

Louis wou af en toe wel eens mee “navergaderen”. Na een fractievergadering ter voorbereiding van de volgende gemeenteraad werd er afgesproken in brasserie Da Vinci (de vroegere Rolaf) “op de Vosberg“. De CVP van de gemeente Rumst organiseerde daar, aan de Antwerpsesteenweg, haar eerste Nieuwjaarsrecepties. De meeste fractieleden vertrokken voor 23 uur maar toen kwam senator Frans Vanderborght uit Boom “toevallig“ langs.

De senator had die dag de Lotto gewonnen. Hij hield Louis samen met o.m. Frans Van Santfoort en Jos De Laet tot een uur of 3 in de morgen “aan de klap“ maar zorgde er wel voor dat iedereen veilig thuiskwam.

Louis in het college van burgemeester en schepenen

Als schepen van sociale zaken maakte Louis grote indruk op collega's en medewerkers. Hij toonde zich bij herhaling een man met een groot sociaal hart omdat hij zich persoonlijk het lot aantrok van wie, om welke reden dan ook, in onze maatschappij niet mee kon, of niet mee wou.

Zo was er in de Hollebeekstraat een wat zonderlinge man die leefde van een klein pensioen en van de verkoop van lege flessen die hij op straat vond. Deze man, die elke tussenkomst van het OCMW principieel weigerde, stond op het punt door zijn huisbaas (een zeer geduldig mens) uitgezet te worden wegens niet betaling van de huur. Louis ging langs en leerde, in een gesprek door de brievenbus, dat de huurder de huur wel wou betalen maar niet via de bank, enkel in contanten. Louis nam de wat groezelige bankbiljetten in Belgische Franken in ontvangst en ging de eigenaar betalen. Dat deed hij jarenlang. Zo bouwde Louis een vertrouwensband op. De huurder liet zich uiteindelijk overtuigen dat in een woning zonder verwarming en sanitair geen gezond leven mogelijk is en dat onderdak in een bejaardentehuis een uitkomst kon bieden.

Nog een anekdote. In het centrum van Reet leefde een man in penibele omstandigheden. Hoewel hij een behoorlijk beroepsinkomen had kreeg hij, na een echtscheiding, zijn leven niet opnieuw op het goede spoor. Hij dronk te veel en verzamelde de lege flessen in zijn living. Hij weigerde elke hulp van buitenaf. Enkel Louis slaagde er na lange palavers in om toegang te krijgen tot de woning en om de man te overtuigen professionele hulp te zoeken.

Elke gemeentebestuurder wordt vroeg of laat geconfronteerd met de klacht van – vooral oudere - mensen die geen toilet vinden wanneer ze tijdens hun wandeling of fietstocht een dringende sanitaire stop moeten maken. Louis zocht geen excuses maar een oplossing. Die vond hij in een klein initiatief: een sticker die aangeeft dat mensen welkom zijn zonder verdere verplichtingen.

Rumst lanceert een nieuw O.K.-logo

RUMST — Wie in de gemeente een dringende sanitaire stop moet maken, kan binnenkort terecht in alle gebouwen die van een „O.K.”-logo zijn voorzien. Voorbijgangers kunnen zonder verdere plichten gebruik maken van het sanitair in het betrokken gebouw. De plaatselijke horeca blijkt in ruime mate bereid om aan dit gemeentelijk initiatief mee te werken.

Het probleem werd aangekaart door de verschillende bejaardenverenigingen die in Rumst actief zijn. Zij wezen het gemeentebestuur op het gebrek aan openbaar sanitair in de gemeente. Schepen voor sociale zaken Louis Herremans boog zich over deze zaak en kwam tot de vaststelling dat de gemeente over omvangrijke sanitaire voorzieningen beschikt. De mensen zijn er zich echter niet van bewust dat zij het

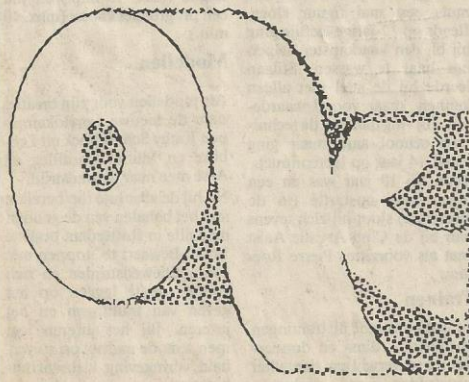
sanitair van sporthal, bibliotheek, gemeentehuis en OCMW-zetel mogen gebruiken.

Logo

Om dit probleem uit de wereld te helpen liet de schepen een logo ontwerpen door een plaatselijk kunstenaar. Dit bestaat uit een gedeeltelijk afgerolde rol wc-papier, die de vorm van de letter „O” heeft, aangevuld met de letter „K”.

In de toekomst zullen de mensen gebruik kunnen maken van het sanitair in die lokalen die dit symbool gebruiken. „Heel weinig mensen weten dat zij gebruik mogen maken van de sanitaire installaties in openbare gelegenheden zoals gemeentehuizen, sporthallen en zelfs cafés en restaurants”, zegt de schepen. Volgens hem is trouwens ook de plaatselijke horeca gewonnen voor het initiatief.

V.K.S.

In gebouwen die met dit logo zijn uitgerust, mogen de voorbijgangers in Rumst de sanitaire installaties genuttigen.

De sticker kreeg vanzelfsprekend een plaats in een aantal gemeentelijke gebouwen, bijv. het gemeentehuis, de bibliotheken en op de begraafplaatsen maar ook in de horeca. Want Louis slaagde erin om veel vooroordelen (“het water is te duur” en “wie weet wie komt er hier dan binnen”) te overwinnen en mensen te overtuigen om een klein gebaar te maken.

Tijdens de bestuursperiode 1983–1988 was mevrouw Gaby Verschelden schepen voor onderwijs. Gelet op haar politieke herkomst (Volksbelangen) werd zij door de oppositie sterk gevisieerd. Maar ook in de onderwijswereld waren er herhaaldelijk vragen en incidenten. Die gingen van klachten over verkeersveiligheid rond de schoolpoort tot vragen naar “voor- en nabewaking”, en meer overleg met het werkveld. Zo eiste Désiré Marckx, het schoolhoofd van de gemengde vrije school aan de Schoolstraat (nu Sleutelhof) met cijfers in de hand meer financiële steun van de gemeente voor het vrij onderwijs en gelijkheid voor alle schoolkinderen in de

gemeente. Schepen Verschelden vond geen antwoorden of oplossingen zodat de CVP zich op den duur verplicht zag om een congres te organiseren over het onderwijs in de gemeente. (Parochiale Kring aan de Veerstraat op vrijdag 14 maart 1986). Sommige gemeenteraadsleden stelden toen al openlijk de vraag of het organiseren van onderwijs wel een taak was voor de gemeente en of dit niet eerder diende te worden overgelaten aan specialisten, van welk onderwijsnet dan ook.

Toen Louis Herremans in 1989 als schepen bevoegd werd voor onderwijs zag hij het als zijn eerste taak om het vertrouwen op het terrein te herstellen. Hij bouwde goede relaties op met alle directies en slaagde erin om de rust te laten weerkeren. Hij nam ook de eerste gemeentelijke initiatieven voor het organiseren van voorschoolse en naschoolse opvang in heel de gemeente. Daardoor konden meer ouders een betere balans vinden tussen werk en gezin.

In juni 1989 ging Paul Waumans, schoolhoofd van de gemeenteschool aan de Eikenstraat (nu Eikenlaar), met pensioen. De functie werd vacant verklaard en niet minder dan 4 onderwijzers van deze school stelden bij de inrichtende macht (het gemeentebestuur) hun kandidatuur. Iedereen die enigszins met de school vertrouwd was had wel een voorkeur voor de ene of de andere kandidaat. Soms speelden oude vriendschappen of familiebanden. Maar Louis eiste wel dat ieder lid van de meerderheid de door een commissie geselecteerde kandidaat zou steunen. Volgens hem zou het anders in de toekomst onmogelijk zijn om ook andere dossiers goed te keuren. Zo keurde een grote meerderheid uiteindelijk, in geheime zitting en in een geheime stemming, het voorstel van de schepen voor onderwijs goed.

In het bestuursakkoord voor de periode 1995–2000 stond dat onderzocht zou worden of, naar het voorbeeld van de gemeente Boom, één of meer gemeentescholen konden worden overgedragen aan een ander net. Aangezien Louis geen schepen voor onderwijs meer was hield hij zich op de vlakte. Het gemeenschapsonderwijs was bereid om alle gemeentescholen over te nemen.

Voor wie het dossier bestudeerde was het duidelijk dat dit grote voordelen impliceerde voor de gemeente en voor de gemeentelijke financiën. Maar de directeurs verwierpen het voorstel “omdat een nieuwe situatie minder pedagogisch comfort“ (lees minder vrijheid en minder centen) zou opleveren. De ouders werden ongerust en de oppositie zat natuurlijk ook niet stil en deed wat de oppositie moet doen (“the role of the opposition is to oppose“). Het verzet en allerlei acties leidden er uiteindelijk toe dat burgemeester Van Den Eede, die ook schepen voor onderwijs was, de handdoek in de ring gooide en dat de overdracht werd afgeblazen. De gemeente Willebroek nam onmiddellijk en letterlijk de ontwerpovereenkomst over en heeft sinds die tijd geen gemeentelijk onderwijs meer. De gemeentelijke website van Willebroek vermeldt “*De gemeente Willebroek organiseert zelf geen onderwijs.*” De gemeente Niel deed in 2019 trouwens hetzelfde.

Louis Herremans was ook nog schepen voor cultuur.

Bruno Struyf leerde als voorzitter van de cultuurraad van 1977 tot 2003 vier opeenvolgende schepenen kennen. Hij zegt daarover: "Het waren vier heel verschillende persoonlijkheden. Louis Herremans werkte met handen en voeten om voorstellen van de cultuurraad te realiseren." Ooit ontbraken bij de Open Monumentendag met als thema "kleur" de vlaggen op één van de locaties. Louis was dan niet te beroerd om zelf de vlaggenmasten te plaatsen.

Bruno Struyf, voorzitter van de cultuurraad (van 1974 tot 1976 in Reet en van 1977 tot 2003 in Rumst) in het gezelschap van vier schepenen voor cultuur, (v.l.n.r.) Frans De Herdt, Jeannine Van Cauwenbergh, Louis Herremans en Isidoor Van Reeth

In oktober 1997 vierde de cultuurraad zijn twintigste verjaardag. Bij die gelegenheid werd voorzitter Bruno Struyf in de bloemen gezet door de vier schepenen voor cultuur met wie hij had samengewerkt. Onder hen ook Louis Herremans, die in zijn jeugd Bruno kende als leider bij de Chiro.

In de collegevergaderingen was Louis meestal zijn bescheiden zelf. Maar als het nodig was liet hij zich wel horen en af en toe sloeg hij zelfs hard op tafel als iemand in zijn ogen te ver ging. Dan gebruikte hij het woord "verdoempates", een woord dat niemand kende maar iedereen begreep.

Louis behoorde tot dezelfde generatie als burgemeester Van Den Eede. Zij vertrouwden mekaar ook. De burgemeester nam hem daarom, maar ook omwille van zijn vakkennis, op in de adviescommissie voor het Kijkdorp (een sociale verkaveling van "Vlaanderen bouwt" aan de Nijverheidsstraat). Louis verving de burgemeester trouwens ook af en toe bij huwelijken en op vergaderingen in Antwerpen.

Een deel van het werk! Schepen Herremans vervangt burgemeester F. Van Den Eede als ambtenaar van de Burgerlijke Stand bij een burgerlijk huwelijk. Louis wordt in de trouwzaal van het gemeentehuis bijgestaan door ambtenaar Renilde Forceville

Louis en het sociale leven

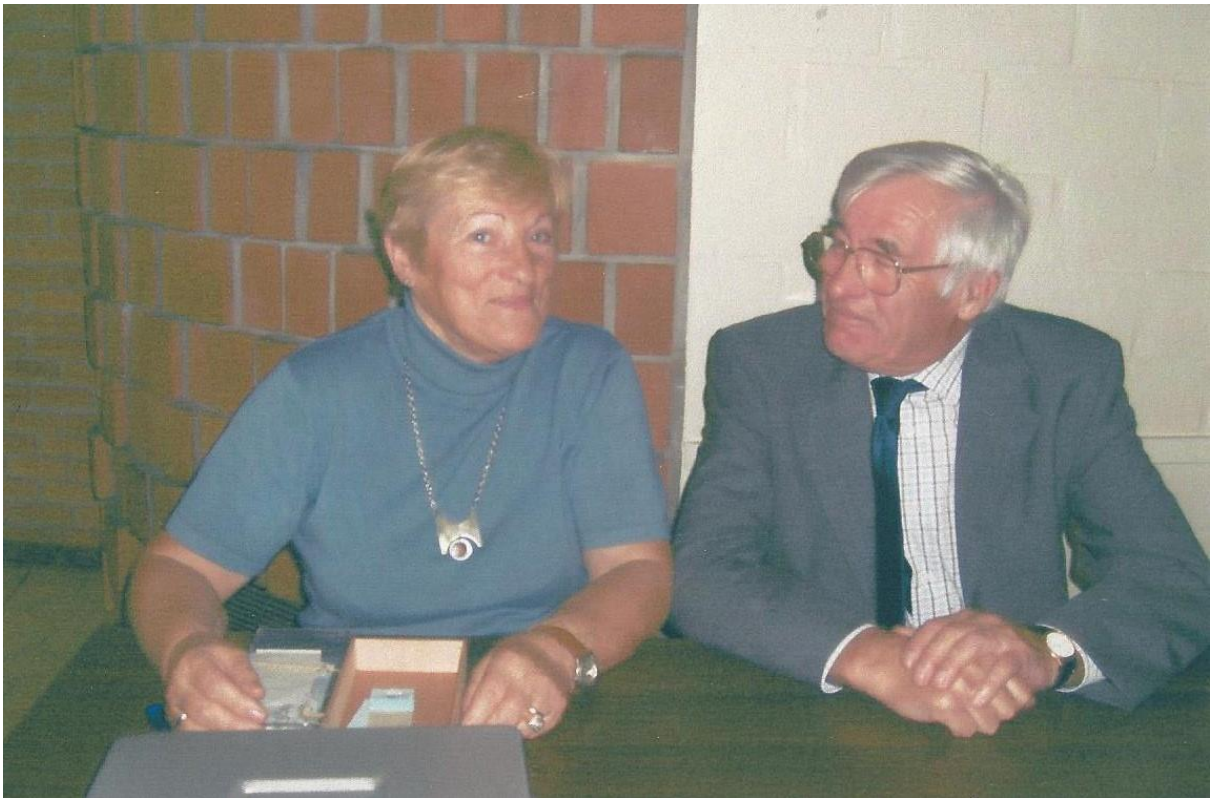

Als kleine jongen ging Louis al naar de Chiro Siint-Jan Berchmans in de Tuinwijk te Boom (nu Chiro Kontakt). Hun lokalen waren gevestigd in de school aan de Spoorweglaan. In de leiding stonden toen o.m. Bruno Struyf en Frans De Maeyer. Louis werd er op 16-jarige leeftijd leider en later ook groepsleider. Bruno Struyf zegt daarover: "Louis was 100 % vol vuur, altijd bekommerd om alle leden van de groep. Ik herinner mij nog de Meidagen waar alle Chiro-afdelingen uit de streek aanwezig waren. Het waren grote spelen voor veel jonge mensen en daar was Louis, als organisator, op zijn best". Hierbij nog een voetnoot, maar het is geen detail: in de Chiro leerde hij Mathilange kennen.

In de jaren 1958–1960, toen Louis en Mathilange pas getrouwd waren, hielden zij, als vrijwilligers, gedurende 2 jaar de zaal Tijn (nabij de Heilig-Hartkerk aan de Wilgenstraat te Boom) open. Op vrijdagavond en maandagavond was dit enkel voor de bridgeclub van Boom. Maar op zaterdagavond en op zondag was de zaal open voor het ruime publiek. Er werd gekaart en gebiljart, soms draaide onderpastoor Jozef Tits een film. En Louis leerde er pinten tappen, wat in de rest van zijn leven nog van pas kwam.

Louis en Mathilange van dienst in het parochielokaal aan de Salvialaan (nu Het Jefke)

Feest van KBG in zaal Koekoek (in Aartselaar)

Na zijn pensionering was Louis lid van de Katholieke Beweging voor Gepensioneerden (toen KBG, nu OKRA). Rosa Mampaey was er voorzitter. Toen zij aankondigde daarmee te willen stoppen kwam de verantwoordelijke van KBG uit Antwerpen vragen wie er de kar wou trekken. Niemand antwoordde. Tot Kamiel Mampaey riep: "Daar, Louis zal dat wel doen." Waarop Mathilange riposteerde: "Kamiel, waarom doe je het zelf niet?" Uiteindelijk werd er overeengekomen dat Rosa Mampaey nog even voorzitter bleef met Louis als ondervoorzitter en Kamiel als secretaris. Enkele jaren later werd Louis dan gedurende twee termijnen van 4 jaar voorzitter. Onder zijn voorzitterschap werden er uitstappen georganiseerd naar bijvoorbeeld Hasselt, Gent en Brugge. Die gebeurden zeer doelbewust met het openbaar vervoer.

Meer dan 20 jaar lang gingen Louis en Mathilange met hun vrienden Kamiel Mampaey en Maria Thys op vakantie. Kamiel was dan chauffeur van dienst. De eerste keer trokken ze samen naar Lourdes. Dat was een succes en daarna was Oostenrijk telkens weer het reisdoel. Ze reserveerden er niks, reden met de auto "op den boef". Als het landschap hen beviel bleven zij er gedurende een paar dagen logeren. Hun favoriete logies vonden ze meestal in "Zimmer frei" (kamers te huur bij particulieren).

Op vakantie in Mayrhofen, Oostenrijk (foto uit 1990)

Afscheid

Louis zei over de politiek “als je van die microbe gebeten bent, dan geraak je daar nooit meer van af.” Maar na de verkiezingen van 1994 was hij op pensioen als werknemer, hij was fysiek moe en hij wou graag met pensioen gaan. Dat lukte - om allerlei menselijke en politieke redenen - pas in 1997.

Op zondag 26 januari 1997 nam de CVP afscheid van haar mandatarissen Francis Van Den Eede, burgemeester, Louis Herremans, schepen en Maria Ceulemans, OCMW-raadslid. Nationaal voorzitter Marc Van Peel roemde de mandatarissen voor hun goede en trouwe dienst aan de bevolking van onze gemeente. Plaatselijk voorzitter Leo Lauriks sprak in detail over de verdienstelijke loopbaan van deze 3 CVP-coryfeeën en hun sociale bewogenheid. Over Louis in het bijzonder zei hij dit: “Louis was meer dan 8 jaar schepen van onze gemeente. Hij bracht humor, enthousiasme en gezond verstand mee naar het gemeentehuis.”

In november 2003 kende de gemeenteraad van Rumst aan Louis Herremans de titel van ereschepen toe.

Afscheidsviering op 26 januari 1997 in het Sportcenter aan de Processieweg (v.l.n.r.) Yvonne Van Den Eede-Bridts, Marc Verschueren, Francis Van Den Eede, gastspreker Marc Van Peel, Maria Ceulemans, Livinus Van Der Plancken, Louis Herremans, Mathilange Herremans–Vandenbergh en voorzitter Leo Lauriks

Mathilange maakt af en toe nog de overweging of iemand als Louis vandaag de dag nog een plaats zou kunnen hebben in een college van burgemeester en schepenen en ook of er in een schepencollege nog een plaats voor iemand als Louis zou kunnen zijn. Maar veel van zijn gewezen collega's zeggen met overtuiging dat een college zonder mensen als Louis Herremans een saaie bedoening zou zijn, dat mensen als hij ervoor zorgen dat de mayonaise pakt, dat zij fantastisch werk doen als bliksemafleider, oog hebben voor het kleine, praktische oplossingen zien waar anderen enkel de problemen ontwaren. Op Louis !

Auteurs: Magda C. Nagels en Eddy Huyghe

*Op voordracht van het College van Burgemeester en
Schepenen verleent
de gemeenteraad van Rumst
op 25 november 2003
de titel van*

ERE-SCHEPEN

aan de heer Louis Herremans

De secretaris,

A stylized, cursive signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke at the end.

Jan Van Grinderbeek

De Burgemeester,

A stylized, cursive signature in black ink, featuring a prominent horizontal stroke and a vertical stroke intersecting it.

Edgar Thys